

[Annette Just]

Blot til hr. Duetoft: Sagen er, at Fremskridtspartiet rent faktisk tror på verden, Fremskridtspartiet tror på de internationale aftaler, vi har indgået. Og her tænker jeg bl.a. på vort medlemskab af EF, som hr. Duetoft var så venlig at drage med ind i diskussionen, og vort medlemskab af NATO.

Jeg siger det, fordi det skal være helt klart og tydeligt, at i EF-diskussionen sagde vi: Hvis ét land siger nej til Unionen, er Unionen faldet; det står i Romtraktaten. Og det samme gælder for NATO. NATO's formål er at forsvare NATO-området. Der står tilmed i Traktaten, at man ikke må gå out of area. På trods heraf er det udelukkende NATO-lande, som FN har bedt om at etablere denne fredskorridor fra Split til Sarajevo på 6.000 mand. Men det er måske – og det kunne man jo egentlig godt forestille sig – ikke helt uden grund. Der er måske nogen, der har tænkt sig om og fundet ud af, at her er kommandostrukturen allerede i orden.

Og så vil jeg godt lige have lov til at sige til hr. Helge Adam Møller, at hr. Helge Adam Møller påstår, at FN ikke vil blande sig i borgerkrigen. Man vil blot lave en ret bred fredskorridor midt igennem Bosnien-Herzegovina, men kom én gang til og fortæl mig, at det ikke er at blande sig i borgerkrigen. Jeg kan såmænd godt forstå, at man ikke vil tage et større areal med kun 6.000 mand. Det er muligt, at de bliver slaget alle sammen.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken, og sædvanen er jo, skal jeg sige, at efter den får ministreordet.

Sønderby (V):

Venstre beklager den drejning, debatten har fået her på det sidste. Det er vel en af de alvorligste og mest seriøse debatter, man kan forestille sig, og det skulle det vel også helst være, når vi tænker på emnet: Om der stadig vil være fuld opbakning til FN, om der er tro og tillid til, at FN kan løse de mange opgaver, der ligger forude.

For godt 2 år siden vedtog et næsten enigt Folketing at sende »Olfert Fischer« til Mellemøsten efter vedtagelsen af FN's resolution nr. 665. Dengang sagde Fremskridtspartiet nej, fordi der stod i forholdsordren, at »Olfert Fi-

scher« ikke måtte skyde. Nu er man i den modsatte situation, nu vil man i hvert fald ikke have, at man skal kunne skyde i selvforsvar.

I »Olfert Fischer«-sagen var det første gang, at FN reagerede mere effektivt, end vi tidligere havde været vidne til. Vi glædede os i Venstre over den handlekraft, FN dengang viste, og vi fandt det naturligt, at Danmark var med. Det har vi i øvrigt set hen til i mange år, og samtlige udenrigsministre, uanset hvilket parti de kom fra, har jo både i taler på FN's generalforsamling og i hjemlige taler peget på, at det var vigtigt, at FN kom til at spille en mere aktiv rolle. Jeg tror, at daværende udenrigsminister Per Hækkerup allerede gjorde det for snart 30 år siden.

Landets størrelse taget i betragtning har vi altid været i forreste linie, når FN bad om hjælp. Over 30.000 danske soldater har igennem årene deltaget i FN's fredsbevarende styrker og har været meget respekterede.

Vi lægger i Venstre stor vægt på, at vore ønsker om, at FN skal spille en større rolle som fredsbevarende faktor, også følges op af handling, at vi ikke ryster på hånden, når vi senere skal stemme om det beslutningsforslag, som regeringen har lagt frem. Vi har jo altid i enighed støttet FN, det gælder for alle Folketingets partier.

Jeg vil gerne her citere, hvad den radikale ordfører, hr. Jørgen Estrup, sagde i Folketinget den 31. august 1990 under debatten om »Olfert Fischer«. Der står i Folketingets forhandling, spalte 11410 og 11411:

»Jeg vil godt slutte af med at sige, at en beslutning som denne ikke er let set med radikale øjne.« – det tror jeg egentlig heller ikke den var set med andres – »Den drejer sig om helt grundlæggende principper, men den er også en anledning til at gøre sig sit internationale ansvar bevidst. Det hører med i denne sammenhæng, at for at sikre fred er det ikke nok selv at være fredelig. Den skrupelløse voldsmand bremses ikke med ord. Det er faktisk humanisters og antimilitaristers dilemma, at magtanvendelse kan blive uundgåelig.«

Og så slutter hr. Jørgen Estrup:

»FN er vores sikkerhed for, at magten i givet fald anvendes i fredens tjeneste.«

Jeg synes, vi bør have det i erindring, og derfor er jeg også lidt skuffet over det, som hr. Jørgen Estrup har sagt heroppefra tidligere på dagen.